

Παρηγία

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ ΙΑ' • ΤΕΥΧΟΣ 42^ο • ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2024

ΠΑΡΡΗΣΙΑ

Τριμηνιαία Έκδοσις
Οικοδομῆς καὶ Ἐνημερώσεως

Ἀπρίλιος- Ἰούνιος
ΕΤΟΣ ΙΑ' - ΤΕΥΧΟΣ 42^ο

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ. Παντελεήμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἱερά Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
E-mail: immkom@otenet.gr

ΣΤΥΝΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Πρωτ. Γεώργιος Παπαβέργος
Πρωτ. Σταῦρος Κολιούσης
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Σπυρίδων Κιουσές

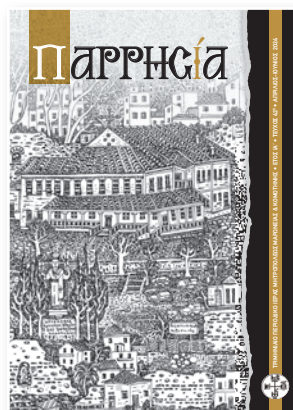
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσίδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΤΘΥΝΣΗ
Περιοδικὸν Παρρησία
Ἱερά Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνῆ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφεῖον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἐναντι Πανεπιστημιονπόλεως
69150 Κομοτηνῆ
Τηλ. 25310 31332
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

03.

Ἅγιον Πάσχα 2024
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

04.

Ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀγίων
Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης
τοῦ Ἀρχιμανδρίτη Σάββα Παπαδόπουλου
Ἐφημερίου Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτη Ἡλία Παλλαδίου

07.

Παρουσίαση τοῦ βιβλίου
τοῦ Γιάννη Μενεσίδη,
«Εἰκονογραφικὸ Συναξάρι»
τοῦ Γεωργίου Χρ. Τσιγάρου, Καθηγητῆ τοῦ Τμήματος
Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας Δ.Π.Θ.

11.

Ἡ Καταλανικὴ Ἑταιρεία στὴ Θράκη
κατὰ τὶς πληροφορίες
τοῦ Ἀχιλλέα Σαμοθράκη
τοῦ Ἰωάννη Μ. Μπακιρτζή,
Ἀναπληρωτῆ Καθηγητῆ Δ.Π.Θ.

14.

«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»
Ἐπιμέλεια: Ἱεροδιακόνου Ἀρσενίου Βασιλείου

Ἡ ἀποψινὴ νύχτα τονίζει τὴν μοναδικότητα τοῦ ἑορταζομένου γεγονότος. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι!» Οἱ Ὁρθόδοξοι ὅπου γῆς, λαμπαδηφοροῦντες, συνομολογοῦμε καταφατικά στὴ διαλεκτικὴ τοῦ «Χριστὸς Ἀνέστη - Ἀληθῶς Ἀνέστη» καὶ ἔτσι μπορούμε νὰ ἀποκτήσουμε μυστικά τὴν ἐμπειρία τῆς Ἀναστάσεως. Τί ἀντιλαμβανόμαστε;

Ἀντιλαμβανόμαστε τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας ὡς ὠδὴ στὴ χαρά, ἀπείρως πιὸ εὐφρόσυνη ἀπὸ ἐκείνη πού μελούργησε ὁ Μπετόβεν. Γιατὶ τὸ «Χαίρετε», πού πρωτοακούστηκε ἀπὸ τὸν Ἀναστημένο Διδάσκαλο στὶς Μυροφόρες, εἶναι μεταδοτικὸ μιᾶς ἀμετάπτωτης ὄντολογικῆς χαρᾶς, ἡ ὁποία προκύπτει μέσα ἀπὸ τὴν κοινωνία μας μὲ τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς συνανθρώπους μας, τοὺς ἐλαχίστους ἀδελφούς Του.

Ἀντιλαμβανόμαστε τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας ὡς ὠδὴ στὴν εἰρήνη, ἀπείρως πιὸ σταθερὴ ἀπὸ ἐκείνην πού προσπαθοῦν οἱ ἄνθρωποι στὸ διάβα τῶν αἰώνων, καὶ στὶς μέρες μας. Διασφαλίζουν τάχα τὴν εἰρήνη, ἐνῶ προετοιμάζονται καὶ εἰσέρχονται σὲ ἀδελφοκτόνους πολέμους. Ἀλλὰ ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ προϋποθέτει ἕναν ἄλλο πόλεμο: ἐκείνον μὲ τὸν κακὸ ἐαυτὸ μας,

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2024

προκειμένου νὰ εἰρηνεύουμε «εἰς ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους».

Τέλος, ἀντιλαμβανόμαστε τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας ὡς ὠδὴ στὴν ζωὴ, ἀπείρως ὁμορφότερη ἀπὸ αὐτὴ πού θὰ ζήσει ὁποιοσδήποτε τὴν ἐμπιστεύεται ἀποκλειστικά στὶς πεπερασμένες δυνάμεις του. Ὁ ἀναστὰς Κύριος, ἡ ὄντως ζωὴ, κορηγεῖ ζωὴ αἰωνιότητας σὲ κάθε μέλος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σώματός Του· ζωοποιεῖ τοὺς νεκροὺς καὶ πεπεδημένους. Διδάσκει μὲ τὴν σταυρικὴ Του θυσία ὅτι «ζωὴ πού δὲν μοιράζεται εἶναι ζωὴ κλεμμένη».

Τὸ λοιπὸν ἀδελφοί! Τὴν προοπτικὴ πού μᾶς προσφέρει ἀπόψε ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἂς μὴν τὴν ἀποστερηθοῦμε. Νὰ αἰτηθοῦμε πρὸς Ἐκεῖνον νὰ μᾶς μεταμορφώσει σὲ ἀνθρώπους χαρούμενους καὶ εἰρηνάους, μὲ δίψα γιὰ τὴν αἰώνια ζωὴ γιὰ τὴν ὁποία πλασθήκαμε.

Ἐὰν κάνουμε τὸ πρῶτο βῆμα λέγοντας «Ναί, Κύριε, γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς», ὁ κόσμος μέσα μας καὶ γύρω μας θὰ φωτίζεται μὲ τὸ ἀναστάσιμὸ φῶς ἀπὸ τὸ καινὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου.

Χριστὸς Ἀνέστη!

Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς τὸν Ἀναστάντα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν

*Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων*

Ἡ ἐορτὴ τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης

Ἀρχιμανδρίτης Σάββας Παπαδόπουλος
Ἐφημέριος Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτη Ἡλία Παλλαδίου

Δὲν ὑπάρχει, ἀδελφοί μου, λαὸς ποὺ νὰ μὴν ἔχει ἐορτὲς καὶ πανηγύρεις. Γιατὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, πρέπει νὰ τὸ ξέρουμε αὐτό, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι

μονότονη. Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἓνα μωσαϊκό, μία ποικιλία ἐκδηλώσεων. «Βίος ἀνεόρταστος, μακρὰ ὁδὸς ἀπανδόκευτος», ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι. Δηλαδή, μὲ πιὸ ἀπλὰ λόγια, ἡ ζωὴ ποὺ δὲν ἔχει ἐορτὲς καὶ πανηγύρεις ὁμοιάζει μὲ δρόμο τὸν ὁποῖο βαδίζεις ἡμέρα καὶ νύκτα, χωρὶς νὰ εὐρίσκεις ἓνα πανδοχεῖο νὰ ξεκουραστεῖς καὶ νὰ ἐφοδιαστεῖς μὲ τὰ ἀπαραίτητα, γιὰ τὸ ὑπόλοιπο τῆς πορείας σου. Καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ὀρθῶς φερομένη, ἐθέσπισε ἐορτὲς καὶ πανηγύρεις, δεικνύουσα καὶ διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ τὴν στοργὴ καὶ τὴν ἀγάπη τῆς πρὸς τὰ τέκνα τῆς.

Σκεφθίκαμε ποτὲ γιατί ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει τὶς ἐορτὲς; Πρῶτα πρῶτα τὸ κάνει γιὰ νὰ τιμήσει τοὺς ἥρωες τῆς πίστεώς μας, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν ἓνα φωτεινὸ παράδειγμα καὶ ἀποτελοῦν ὁδοδείκτες καὶ γιὰ τὴν ἐποχὴ μας καὶ γιὰ τὸν σημερινὸ ἄνθρωπο. Δηλαδή, οἱ Ἅγιοι εἶναι τὰ πρότυπα τῆς ζωῆς μας.

Βέβαια τὸ πιὸ τρανὸ πρότυπο τῆς ζωῆς μας εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Κύριος. «Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπο-

γραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσετε τοῖς ἱνέ-
σιν αὐτοῦ». ¹ Ὁ Χριστὸς ἔπαθε γιὰ μᾶς καὶ
μᾶς ἄφησε τὰ ἱκνη, τὰ κνάρια, πάνω στὰ
ὁποῖα ἐμεῖς πρέπει νὰ περπατήσουμε.

Τί εἶπε ὁ Χριστός; Αὐτὸ νὰ λέμε καὶ
ἐμεῖς. Τί ἔκανε ὁ Χριστός; Αὐτὸ πρέπει
νὰ κάνουμε καὶ ἐμεῖς. Πῶς ἔζησε ὁ Χρι-
στός; Ἔτσι πρέπει νὰ ζοῦμε καὶ ἐμεῖς. Τί
θα ἔκανε ὁ Χριστός, ἂν ἦταν στὴν θέση
μου, στὴν προκειμένη περίπτωση; Αὐτὸ
πρέπει νὰ κάνω καὶ ἐγώ. Ὁμολόγησε τὴν
ἀλήθεια; Καὶ ἐμεῖς νὰ ὁμολογοῦμε τὴν
ἀλήθεια. Ἐπραξε τὴν ἀδικία; Οὐδέποτε.
Ἐπομένως, τὸ μοναδικὸ καὶ πιὸ τρανὸ
πρότυπο τῆς ζωῆς μας εἶναι ὁ ἴδιος ὁ
Χριστός.

Ἀλλὰ ἔχουμε καὶ τοὺς Ἀγίους, οἱ ὁποῖοι
προσπάθησαν νὰ ταυτίσουν τὸ δικό τους
θέλημα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τοὺς δι-
κούς τους χτύπους τῆς καρδιᾶς μὲ τοῦ
Χριστοῦ. Καὶ ἐμεῖς ὀφείλουμε νὰ μιμη-
θοῦμε τοὺς Ἀγίους. Μνήμη Ἀγίου σημαί-
νει μίμησις Ἀγίου.

Καὶ ὅλοι ἐμεῖς φέρουμε ἓνα ὄνομα.
Ἄν εἶναι ὄνομα ἐλληνικό, μᾶς θυμίζει τὴν
ἔνδοξη ἱστορία τοῦ λαοῦ μας. Τὸ ὄνομά
μας, ὅμως, εἶναι κατ' ἐξοχὴν χριστιανικό,
γιὰ νὰ ἔχουμε ὡς πρότυπο στὴν ζωὴ μας
τὸν Ἅγιο, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἔχουμε.

Σήμερα εἶναι ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀγίων Κων-
σταντίνου καὶ Ἑλένης, τῶν θεοστέπτων
βασιλέων, τοὺς ὁποίους ἰδιαίτέρως εὐλα-
βούμαστε καὶ τιμοῦμε στὴν πατρίδα μας.
Πολλοὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ φέρουν τὸ ὄνομα
Κωνσταντῖνος ἢ στὸν γυναικεῖο ὥρο, τὸ
ὄνομα Κωνσταντῖνα καὶ Ἑλένη. Καθένας
μας ὀφείλει νὰ ἀντιγράψει στὴν προσω-
πικὴ του ζωὴ τὸν βίον τοῦ Ἀγίου του. Καὶ
ἐμεῖς μπορούμε νὰ παραδειγματιστοῦμε
καὶ νὰ ἐμπνευστοῦμε ἀπὸ τοὺς ἑορταζο-
μένους σήμερα Ἀγίους, οἱ ὁποῖοι προσέ-
φεραν ὕψιστες ὑπηρεσίες στὴν πίστιν μας.

Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος κατέπαυσε
τοὺς διωγμοὺς ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν,
κατέστησε τὸν χριστιανισμὸ ἐπιτρεπομέ-
νη θρησκεία, ὑπερασπίσθηκε τὴν Ἐκκλη-
σίαν ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν αἱρέσεων, ἔδωσε
χριστιανικὴ πνοὴ στὴν κρατικὴ νομοθε-
σίαν καὶ πολλὰ ἀκόμη.

Ἔχουμε λοιπὸν ὅλοι τὸ ὄνομα ἐνὸς
Ἀγίου, τοῦ ὁποίου τὸν βίον ὀφείλουμε νὰ
ἀντιγράψουμε στὴν ζωὴ μας.

Ἀλλὰ πῶς ἑορτάζουν σήμερα οἱ Χρι-
στιανοί; Πῶς τιμοῦμε τὴν ὀνομαστικὴν
μας ἑορτή; Μὲ γλέντια, μὲ χορούς, μὲ
διασκεδάσεις, μὲ μεθύσια, μὲ σπατάλες;
Ὅχι ἀδελφία μου! Αὐτὲς εἶναι ἐκδηλώ-
σεις, τὶς περισσότερες φορές, ἀμαρτω-
λές! Γιὰ νὰ τιμήσουμε τὸν Ἅγιο ἢ τὴν
Ἀγίαν μας, πρέπει πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ
ἐκκλησιασθοῦμε. Αὐτὸ ποὺ κάνατε σήμε-
ρα ἐσεῖς. Νὰ ἐκκλησιασθοῦμε, νὰ πᾶμε
ἀπὸ βραδὺς στὸν Ἑσπερινὸ καὶ τὴν κύ-
ρια ἡμέρα τῆς ἑορτῆς νὰ πᾶμε στὴν Θείαν
Λειτουργίαν ποὺ εἶναι τὸ κέντρο τῆς ζωῆς
τοῦ κάθε Χριστιανοῦ. Ἀγιάζουμε τὴν ἡμέ-
ρα μὲ τὸν ἐκκλησιασμό. Συμμετέχουμε
στὸ Ποτήριον τῆς Ζωῆς, μεταλαμβάνου-
με τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, εὐχαρι-
στοῦμε τὸν Θεό, γιατί μᾶς ἀξίωσε νὰ
φέρουμε ἓνα ὄνομα χριστιανικό, νὰ εἴμα-
στε μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, νὰ
ἀνήκουμε στὸ τιμημένο στράτευμα τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ φέρουμε ἓνα ὄνο-
μα γενναίου μαχητοῦ τῆς πίστεώς μας,
χριστιανικὸ ὄνομα. Ἀλλὰ νὰ τὸ φέρουμε
ἐπαξίως.

Ὅνομαζόμαστε Θεόφιλοι; Νὰ μὴν εἴμα-
στε ἀθεόφοβοι.

Ὅνομαζόμαστε Χρυσόστομοι; Νὰ μὴν
εἴμαστε ἀχρεϊόστομοι.

Ὅνομαζόμαστε Ἀνάργυροι; Νὰ μὴν εἴμα-
στε φιλάργυροι.

Αὐτὸ σημαίνει τὸ ὄνομα τοῦ καθε-
νός μας. Μᾶς ὑπενθυμίζει τὸν Ἅγιό μας,

Ὁνομαζόμαστε Θεόφιλοι;

**Νὰ μὴν εἴμαστε
ἀθεόφοβοι.**

Ὁνομαζόμαστε

Χρυσόστομοι;

**Νὰ μὴν εἴμαστε
ἀχρεϊόστομοι.**

Ὁνομαζόμαστε

Ἀνάργυροι;

**Νὰ μὴν εἴμαστε
φιλάργυροι.**

ἀλλὰ μᾶς ὑπενθυμίζει καὶ τὴν εὐθύ-
νη ποὺ ἔχουμε γιὰ τὸ ὄνομα τὸ ὁποῖο
κουβαλοῦμε στὶς πλάτες μας. Ὁφείλου-
με λοιπόν, νὰ μιμηθοῦμε τὸν Ἅγιό μας
καὶ νὰ τὸν τιμήσουμε ἱεροπρεπῶς, μὲ
εὐλάβεια, μὲ εὐσέβεια, μὲ προσευχή,
μὲ συμμετοχὴ στὸ Ποτήριο τῆς Ζωῆς.
Πνευματικῶς νὰ ἐορτάσωμεν, ὄχι σὰν
εἰδωλολάτρες, μὲ ἁμαρτίες. Τελείωσε
ἡ Θεία Λειτουργία; Νὰ μεταβοῦμε στὸ
σπίτι οἰκογενειακῶς καὶ ἐκεῖ νὰ ἐορτά-
σουμε καὶ νὰ πανηγυρίσουμε καὶ νὰ χα-
ροῦμε. Δὲν εἶναι ὁ Χριστιανισμὸς σκυ-
θρωπότητα καὶ μελαγχολία. Εἶναι χαρά,
χαρὰ πηγαία, χαρὰ ἀνεκλάλητη, χαρὰ
ποὺ ἐκφράζεται μὲ τοὺς ωραιότερους
τρόπους. Ὅταν εἴμαστε μέσα στὴν οἰκο-
γένεια, χαιρόμαστε ὅλοι!

Πνευματικῶς νὰ πανηγυρίσωμεν. Νὰ
περάσουμε τὴν ἡμέρα μὲ τὴν μελέτη

τῶν Γραφῶν, ψάλλοντες καὶ ᾄδοντες τὰ
μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ καὶ δοξάζοντες τὸ
ὄνομα τοῦ Ἁγίου μας. Νὰ μελετήσου-
με τὸν βίο τοῦ Ἁγίου μας, πῶς ἔζησε,
πῶς πολιτεύτηκε σ' αὐτὸν τὸν μάταιο
καὶ πρόσκαιρο κόσμο. Τί ἔκανε γιὰ τὸν
Χριστὸ καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους συνανθρώ-
πους του; Ἐτοῖς ἐορτάζουμε τὴν ὀνομα-
στικὴ μας ἐορτὴ καὶ τιμοῦμε τὸν Ἅγιό
μας. Δηλαδή, νὰ ἀφιερῶσουμε τὴν ἡμέ-
ρα στὸν Ἅγιό μας, μιὰ καθαρὴ ἡμέρα,
ἁγιασμένη, φωτισμένη, μυρωμένη καὶ
ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὸν Θεό.

Σήμερα, ἐὰν θέλουμε ὄντως νὰ τι-
μήσουμε τὴν μνήμη τῶν Ἁγίων Κων-
σταντίνου καὶ Ἑλένης ποὺ ἐορτάζουμε,
εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀκολουθήσουμε τὴ δι-
δασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας, τὶς ἀρχές
τοῦ Εὐαγγελίου. Νὰ σείσουμε τὸν ἐσω-
τερικὸ μας κόσμο, νὰ λιώσουν οἱ πάγοι,
νὰ φωτισθοῦν οἱ καρδιές μας. Τότε θὰ
ἔχουμε μία ὁμορφὴ καὶ εὐλογημένη κοι-
νωνία, μὲ τὴν παρουσία τῶν Χριστιανῶν
ποὺ πιστεύουν, ποὺ ἀγωνίζονται καὶ μά-
χονται γιὰ μία ἀνθρώπινη κοινωνία καὶ
γιὰ μία Ἐκκλησία ζωντανή, ποὺ νὰ ἔχει
φωνή, θάρρος, παρηρσία καὶ νὰ ὁμιλεῖ
τὴν ἀλήθεια πρὸς πᾶσα κατεύθυνση.

Μακάρι μὲ τὶς εὐχὲς τῶν Ἁγίων Κων-
σταντίνου καὶ Ἑλένης ποὺ ἐορτάζουμε
σήμερα, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν Ἁγίων τῆς
Ἐκκλησίας μας καὶ μὲ τὴν δική μας θέ-
ληση, μὲ ἀγῶνα καὶ ἀποφασιστικότητα,
νὰ φθάσουμε στὸ σημεῖο αὐτό, ὥστε νὰ
συγκρατήσουμε τὴν κοινωνία μας ἀπὸ
τὴν σήψη ἀδέλφια μου, καὶ νὰ τὴ μετα-
φέρουμε πίσω.

Γυρίστε πίσω! Αὐτὸ φωνάζει ἡ Ἐκκλη-
σία, αὐτὸ φωνάζουν οἱ Ἅγιοι. Γυρίστε
πίσω! Πήρατε λάθος δρόμο, μπήκατε σὲ
ἀδιέξοδο καὶ ὁδηγεῖσθε πρὸς τὴν ἄβυσ-
σο, στὸν ὄλεθρο καὶ τὴν καταστροφή. Ὁ
Θεὸς νὰ μᾶς φωτίσει ὅλους μας.

Παρουσίαση τοῦ βιβλίου τοῦ Γιάννη Μενεσίδη, Εἰκονογραφικὸ Συναξάρι

Γεώργιος Χρ. Τσιγάρas

Καθηγητὴς τοῦ Τμήματος Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας Δ.Π.Θ.

καταγόμενος ἀπὸ τὴ Δράμα, ὁ ἱατρὸς Γιάννης Μενεσίδης ἐργάστηκε γιὰ πολλὰ χρόνια ὡς πνευμονολόγος στὸ Νοσοκομεῖο τῆς Ἐάνθης, προσφέροντας ζωὴ, προσφέροντας τὴ δυνατότητα σὲ πολλοὺς συμπολίτες μας νὰ ἀναπνέουν αὐτὸ τὸ ζωογόνο ἀέριο, τὸ ὀξυγόνο, τὸ ἀπολύτως ἀπαραίτητο γιὰ τὴ συνέχιση τῆς ζωῆς.

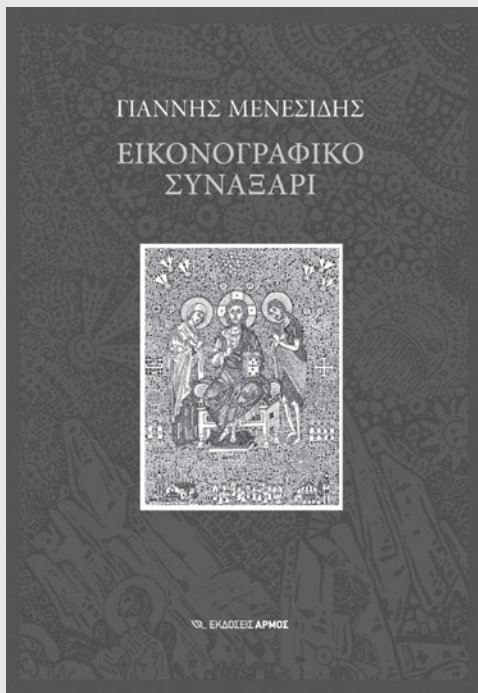
Παράλληλα μὲ αὐτὴ τὴ ζωογόνο διακονία του, ὁ Γιάννης Μενεσίδης ἀγάπησε τὰ πράγματα, ἀγάπησε τὰ κτίσματα, μὰ δὲν τὰ λάτρευε. Ἀγάπησε καὶ λάτρευε τὸν Ζωοδότη Χριστό, τὸν σαρκωθέντα Λόγο τοῦ Θεοῦ, «τὸν τὰ σύμπαντα καλλώπισαντα». Αὐτὴ ἡ σχέση του μὲ τὰ πράγματα ἀποτυπώθηκε καὶ σὲ μιὰ ἄλλη ἐνασχόληση, τὴ ζωγραφικὴ, μιὰ διακονία στὴ γραμμὴ καὶ στὸ χρῶμα.

Ἡ ἀγάπη του γιὰ τὰ πράγματα εἶναι στενὰ συνδεδεμένη μὲ τὴν αἴσθηση τοῦ κάλλους, τοῦ κάλλους ποὺ σώζει τὸν κόσμο, ἔτσι ὅπως ὁ πολὺς Γέροντας, ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Βασίλειος, ὁ προηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἰβήρων, τῆς μεγάλης αὐτῆς μονῆς στὴ βόρεια πλευρὰ τοῦ Ἁγίου Ὁρους, παράφρασε τὸν Ντοσκογιέφσκυ καὶ τὸ ἔθεσε ὡς τίτλο τοῦ

κομποῦ τομιδίου του: Τὸ κάλλος θὰ σώσει τὸν κόσμο. «Οτιδήποτε ἔχει ταπείνωση εἶναι θεϊκὰ ὡραῖο» (Ἀββᾶς Ἰσαὰκ ὁ Σύρος), ποὺ ἐκδόθηκε ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἰβήρων τὸ 2005 στὴ Θεσσαλονίκη.

Καὶ πράγματι τὸ κάλλος σώζει τὸν κόσμο, γιὰ τὸ κάλλος εἶναι ἡ οὐσία τῆς Κτίσης, τῆς Δημιουργίας τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὸ Θεὸς ποὺ εἶναι ἀγάπη καὶ κάλλος δημιούργησε τὸν κόσμο «καλὸν λίαν». Καὶ τὸ κάλλος εἶναι σωστικό, γιὰ τὸ ὄντως «ὡραῖον» μᾶς ὁδηγεῖ στὴν προοπτικὴ κατάσταση, τὸ κάλλος μᾶς ὠθεῖ νὰ ἀπεκδυθοῦμε τοὺς «δερμάτινους χιτῶνες» καὶ νὰ ἐνδυθοῦμε τὸ θαβώρειο φῶς, τὸ φῶς τῆς Ἀνάστασης, τὸ ἀνέσπερο καὶ ζωοποιὸ φῶς τῆς σωτηρίας μας. Ἄλλωστε, τὴν ὡραιότητα τῆς Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας δὲν ψάλλουμε τὴν περίοδο τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς; Γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τὸ κάλλος, ὅπως γράφει ὁ Γέροντας Βασίλειος ὁ Ἰβηρίτης, «δὲν εἶναι ἀπλῶς θέαμα ἐξωτερικὸ καὶ πρόσκαιρο ἢ αἰσθητικὸ κατηγόρημα, ἀλλὰ δύναμη ποὺ σώζει τὸν κόσμο». Ὅμως τὸ θεῖον κάλλος δὲν σώζει μαγικά, ἀλλὰ ὁ ἄθρωπος σώζεται μὲ τὸ νὰ γίνῃ ὁ ἴδιος καλλιτέχνης, πηγὴ κάλλους καὶ σωτηρίας.

Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Νίκος Γαβριήλ Πεντζίκης, ὁ συνειδητὰ συλλέκτης πραγμάτων, ἔμα-

θε στὸν μαθητὴ του Γιάννη Μενεσίδη νὰ ἀγαπᾷ τὰ πράγματα. Αὐτὴν τὴν ἀγάπη γιὰ τὰ πράγματα μετέδωσε ὁ Πεντζίκης καὶ σὲ ὅλους ἐμᾶς, ποὺ ἄλλοι περισσότερο καὶ ἄλλοι λιγότερο, βρεθήκαμε κοντά του, κοντὰ στὸν ἄνθρωπο καὶ κοντὰ στὰ γραπτά του. Γιατὶ ὁ Πεντζίκης μᾶς ἔμαθε ὅτι τὰ πράγματα εἶναι πραγματικότητες, εἶναι τὰ ὄντως ὄντα, πράγματι ὑπάρχουν, εἶναι ἐνέργειες τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ. Καὶ γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ τὰ πράγματα θὰ μᾶς σώσουν καὶ ὅχι οἱ ἰδέες καὶ οἱ θεωρίες.

Ὁ Πεντζίκης ἀγαποῦσε τὰ πράγματα καὶ γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ συνέλλεγε μὲ ιδιαίτερη ἐπιμέλεια ἀντικείμενα, κυρίως ὅμως γνώριζε τὴ φύση, γνώριζε μὲ λεπτομέρειες τὴ Δημιουργία τοῦ Θεοῦ, γνώριζε πολὺ καλὰ τὰ δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ. Ὁ Πεντζίκης μᾶς ἔμαθε νὰ ἀγαπᾶμε τὰ πράγματα καὶ τὴ ζωὴ, τὴν ὄντως ζωὴ. Νὰ ἀγαπᾶμε καὶ νὰ ζοῦμε λατρευτικὰ τὰ γε-

γονότα, γιατί ἡ πίστη μας εἶναι γεγονὸς καὶ βίωμα. Ὅπως λέει καὶ Γέροντας Βασίλειος, ἡ μυσταγωγία τοῦ μυστηρίου τῆς πίστεως συνεχίζει τὴν διὰ τῶν πραγμάτων διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ. Γιατὶ ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι μιὰ ἰδέα, δὲν εἶναι θεωρία, ἀλλὰ εἶναι ἓνα πραγματικὸ γεγονὸς.

Θεωρῶ ὅτι αὐτὲς οἱ εἰσαγωγικὲς σκέψεις εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ κατανοήσουμε τὸ καλλιτεχνικὸ ἔργο τοῦ ἱατροῦ καὶ ζωγράφου Γιάννη Μενεσίδη. Γιατὶ ὁ Μενεσίδης μαθήτευσε κοντὰ στὸν Πεντζίκη. Ἐπηρεάστηκε στὴ ζωὴ καὶ στὸ ἔργο του ἀπὸ τὸν δάσκαλό του, ὡστόσο, ὡς ἓνας καλὸς μαθητὴς δὲν τὸν μιμήθηκε, ἀλλὰ προχώρησε καλλιτεχνικὰ καὶ ἔδωσε τὴ δική του σφραγίδα στὰ ἔργα του, τόσο θεματολογικὰ ὅσο καὶ τεχνοτροπικὰ. Ὁ Γιάννης Μενεσίδης ξεκίνησε μὲ τὴν ψηφारीθμηση, χρησιμοποιώντας κυρίως τὴ σινικὴ μελάνη, συνέχισε μὲ τὰ κραγιόνια καὶ τὴν τέμπερα, ἐνῶ τελευταῖα ἐπιδίδεται μὲ ἐπιτυχία στὴν τετραχρωμία (κόκκινο, ὠχρα, ἄσπρο καὶ μαῦρο). Ζωγραφίζει μὲ ἀφοσίωση καὶ ὑπομονὴ τὴ λεπτομέρεια, οἱ γραμμὲς του εἶναι πυκνές, ἀρχικὰ χαμηλότονες, ἀργότερα μὲ ἔνταση καὶ σιγουριά. Ὁ Γιάννης Μενεσίδης συλλέγει ἐντυπωσιακὰ πολυχρώμα πετρώματα ἀλλὰ καὶ κοχύλια, ποὺ κρύβουν μέσα τους τὸ θεῖον. Τὸν ἐλκύει καὶ τὸν ἐντυπωσιάζει τὸ κάλλος τῆς μορφῆς τους, τὰ χρώματα καὶ τὰ σχήματά τους, γιατί βλέπει σ' αὐτὰ τὸ κάλλος τῆς Δημιουργίας. Τὸν γοπεύουν τὰ μικρὰ καὶ ἄσπημα φυτὰ, ποὺ σήμερα λίγοι γνωρίζουν τὶς θεραπευτικὲς τους ιδιότητες. Διαβλέπει στὰ ταπεινὰ αὐτὰ φυτὰ, ἀλλὰ καὶ στὶς γέρικες ἐλιές καὶ στοὺς θαλεροὺς πλατάνους τὸ κάλλος τῆς Δημιουργίας. Δὲν παραλείπει στὰ ἔργα του ποὺ δημοσιεύει στὸ *Εἰκονογραφικὸ Συναξάρι* νὰ ἀποδώσει τὸν οὐρανὸ καὶ τὴ θάλασσα, τὰ βουνὰ καὶ τὰ δένδρα, τὰ ἐξωκκλήσια καὶ τοὺς

μεγαλοπρεπεῖς ναοὺς, τὰ караβάκια μὲ τὰ ἱστία τους, καθὼς καὶ τοὺς ἀνθρώπους σὲ στάση προσκυνητική, προσευχητική.

Οὐσιαστικὰ ἡ θεματολογία τοῦ εἶναι μία: καταγράφει τὴ λατρευτικὴ ζωή, καταγράφει τὸ βίωμά του ὡς πιστὸ μέλος τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Καταγράφει τὰ κτήρια, τοὺς ναοὺς, τὰ λατρευτικὰ γεγονότα, τὶς λιτανεῖες καὶ τὶς πανηγύρεις, τὶς μορφές τῶν ἀγίων καὶ τὰ γεγονότα ἀπὸ τὴν ἱερὰ ἱστορία. Ἐπικυβεῖ νὰ προσεγγίσει βιωματικὰ τὸ μυστήριον, τὴ μυσταγωγία τῆς λατρευτικῆς ζωῆς καὶ τῆς πίστεως ποὺ καλεῖ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν σώζει. Ἐπικυβεῖ μὲ ταπείνωση καὶ μὲ ἐπίγνωση τῆς ἀνθρώπινης ἀνεπάρκειας τοῦ νὰ γίνῃ καὶ ὁ ἴδιος «τεχνίτης τοῦ κάλλους», καλλιτέχνης δηλαδή, νὰ ὑπάρξῃ μέσα του ἡ δοξολόγηση τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ποὺ εἶναι ἡ μετοχή στὴν εὐχαριστία.

Ὁ Γιάννης Μενεσίδης μὲ τὸ νέο του αὐτὸ βιβλίο, τὸ *Εἰκονογραφικὸ Συναξάρι*, ποὺ τυπώθηκε ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις «Ἀρμός», μᾶς παρουσιάζει 78 ἔργα τοῦ μὲ μιὰ κοινὴ θεματολογία. Πρόκειται γιὰ μεταγραφές λατρευτικῶν εἰκόνων ποὺ ἀποδίδονται σύμφωνα μὲ τὴν ψηφιοποίηση. Οἱ εἰκόνες αὐτὲς συνοδεύονται ἀπὸ μικρά, λιτὰ κείμενα συναξαριακοῦ καὶ γιὰ τὸ ὅχι βιωματικοῦ, προσευχητικοῦ χαρακτήρα.

Ἔχουν περάσει περισσότερα ἀπὸ 10 χρόνια, ὅταν κάποια μέρα στὶς καὶ-ροὺς συναντήσεις μας γιὰ νὰ δοῦμε καὶ νὰ σχολιάσουμε τὰ νέα του ἔργα, ἔφερε μαζί του καὶ ὀρισμένες εἰκονογραφικὲς ἀποδόσεις θεμάτων ποὺ φιλοτεχνήθηκαν μὲν σύμφωνα μὲ τὴν ψηφιοποίηση, ὡστόσο, τὰ ἔργα αὐτὰ ἦσαν ἐπηρεασμένα εἰκονογραφικὰ ἀπὸ βυζαντινὰ καὶ μεταβυζαντινὰ πρότυπα, ἐνῶ γιὰ τοὺς νεοφανεῖς ἀγίους χρησιμοποίησε εἰκονιστικὲς ἀποδόσεις συγχρόνων ἀγιογράφων.

Δὲν τὸ κρύβω ὅτι ἡ δουλειά του αὐτὴ μὲ ἐνθουσίασε, γιὰ τὴ θεωρῶ ὅτι πρόκειται

γιὰ ἔργα φιλοτεχνημένα μὲ μιὰ δική του προσωπικὴ ἀντίληψη, ἔχουν πρωτοτυπία καλλιτεχνική. Τὰ 78 ἔργα ποὺ δημοσιεύονται στὸ βιβλίο ποὺ παρουσιάζεται εἶναι κυρίως ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὸν *Συναξαριστή*, τὸ προσευχητικὸ καταφύγιον τοῦ δασκάλου Νίκου Γαβριὴλ Πεντζίκη ἀλλὰ καὶ τοῦ μαθητῆ Γιάννη Μενεσίδην.

Ἡ εἰκονογραφία καὶ ἡ δομὴ τῶν συνθέσεων αὐτῶν εἶναι ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὴ βυζαντινὴ τέχνη, ἀφοῦ ἡ ἱερὴ μορφή ἡ τὸ γεγονὸς τῆς ἱερᾶς ἱστορίας περιβάλλεται ἀπὸ εἰκονογραφικὲς λεπτομέρειες ποὺ ἀναφέρονται στὸν βίο καὶ στὰ μαρτύρια τῶν ἀγίων, δίνοντάς τους λατρευτικὴ διάσταση. Τὸ λατρευτικὸ στοιχεῖο εἶναι ἐμφανὲς στὰ ἔργα αὐτά, ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλα του τὰ ἔργα.

Ζωγραφίζει εἰκονογραφικοὺς τύπους ἔχοντας ὡς πρότυπο παραστάσεις ἀπὸ καλὰ ἔργα τῆς ἐκκλησιαστικῆς τέχνης τῆς ἐποχῆς τοῦ Βυζαντίου καὶ τῶν χρόνων μετὰ ἀπὸ τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινούπολης. Εἰκονογραφικὰ πρότυπά του ἀποτελοῦν τὰ θαυμαστὰ ψηφιδωτὰ τῆς Ραβέννας, τῆς Μονῆς Δαφνίου καὶ τῆς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Λουκά, καθὼς καὶ οἱ ἀποδόσεις τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καὶ ἄλλων ἱερῶν μορφῶν σὲ φορητὲς εἰκόνες κρητικῶν ζωγράφων τοῦ 16^{ου} καὶ 17^{ου} αἰώνα.

Διαφοροποιεῖται ὁ Γιάννης Μενεσίδης θεματικὰ ἀπὸ τὸν δάσκαλό του τὸν Πεντζίκη. Διαφοροποιεῖται ὅμως καὶ ἀπὸ τὴ βυζαντινὴ εἰκονογραφικὴ ἀντίληψη εἰκονογραφικὰ καὶ τεχνολογικὰ, γιὰ τὴν ἐνῶ στὴ βυζαντινὴ εἰκόνα ὁ χρόνος καὶ ὁ χώρος καταργεῖται, σύμφωνα μὲ τὴ λατρευτικὴ μας παράδοση, ὁ Μενεσίδης, ἀκριβῶς ἐπειδὴ βρίσκεται μέσα στὴ λατρευτικὴ παράδοση, βλέπει τὰ πράγματα διαφορετικὰ. Χωρὶς νὰ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξη λατρευτικὴ πράξη, ἐντάσσει τὰ γεγονότα καὶ τὶς μορφές

*Ἡ σχέση τοῦ Μενεσίδου μετὸ Βυζάντιο εἶναι μιὰ
«κεκρυμμένη χαρά». Δὲν διαλαλεῖ εἰκαστικά τὴ σχέση
του μετὴ μεγάλη αὐτὴ πολιτιστικὴ παράδοση τοῦ Γένους
μας, ἀλλὰ καὶ δὲν κρύβει τὴ χαρά του ποὺ ζεῖ αὐτὴ τὴν
παράδοση εὐχαριστιακὰ καὶ καλλιτεχνικά.*

στὸν χώρο, σὲ μιὰ τοπικότητα εὐχαριστιακὴ καὶ προσευχητικὴ. Ὁ Γιάννης Μενεσίδης προβάλλει τὰ γεγονότα καὶ τὶς μορφές στὸν λειτουργικὸ κύκλο τῆς τοπικῆς ἐκκλησίας, στὴν ἐνορία, χωρὶς στὰ ἔργα του νὰ ἀλλοιώνεται ἡ θεολογικὴ καὶ λατρευτικὴ τους σημασία. Σὲ πολλὰ ἀπὸ τὰ ἔργα του συμπλέκεται τὸ τοπικὸ μετὸ ὑπερτοπικὸ, τὸ ἄχρονο μετὴν ἱστορικότητα καὶ τὸν ἱστορικὸ χρόνο. Παρουσιάζεται ἡ ἐμπειρικὴ καὶ λατρευτικὴ βίωση τῶν γεγονότων ἀπὸ τὴν τοπικὴ ἐκκλησία, τὴν ἐνορία, ποὺ ἀνακεφαλαιώνει τὴν καθόλου Ἐκκλησία.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τὰ ἔργα του μεταμορφώνονται σὲ τόπους μνημονικούς, ἀποτελοῦν χώρους μνήμης προσφιλῶν προσώπων. Σὲ μικρῆς κλίμακας εἰκονίδια ζωγραφίζει ὁ Γιάννης Μενεσίδης πρόσωπα ποὺ ἔχουν μετοικοῖσει πλέον στὴν θριαμβεύουσα Ἐκκλησία, ἐνῶ σὲ ἄλλα εἰκονίδια ἱστοροῦνται πρόσωπα ζῶντα στὴν στρατευομένη Ἐκκλησία. Εἶναι μικρὲς προσευχὲς γιὰ πρόσωπα ποὺ ἔτσι ἢ ἄλλιῶς βρίσκονται κοντά του, καὶ ταυτόχρονα σχετίζονται μετὴ τὶς εἰκονιζόμενες ἱερὲς μορφές.

Ἡ πρωτοτυπία τῶν ἔργων αὐτῶν ἐντοπίζεται μὲν στὴν ἀναπαραγωγὴ παγιωμένων ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία εἰκονογραφικῶν τύπων, ὥστόσο ὁ Γιάννης Μενεσίδης ἀναπλάθει τὶς μορφές καὶ τὰ σχήματα μετὴ μιὰ προσωπικὴ ἀφαιρετικὴ ἱκανότητα, ἡ

ὁποία ὑπερβαίνει τὴν τέχνη τοῦ δασκάλου του, ἐνῶ ταυτόχρονα τὸν ἀκολουθεῖ, ἀφοῦ ἐνστερνίζεται τὶς ἀρχές τῆς πεντζικικῆς ψηφαρίθμησης, τοποθετώντας ὅμως μετὴ προσωπικὸ τρόπο τὰ θέματά του πάνω στὸν καμβὰ τῆς ψηφαρίθμησης. Σ' αὐτὴ τὴν μετὴ ἀντιθέσεις ζωγραφικὴ ἀπόδοση τῶν εἰκόνων ἐντοπίζεται ἡ πρωτοτυπία τῆς δουλειᾶς τοῦ Γιάννη Μενεσίδου. Στὴν πρωτότυπη αὐτὴ εἰκονογραφικὴ καὶ τεχνοτροπικὴ ἀντίληψη ἴσως νὰ βρίσκεται ἡ ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα ποὺ εἶχα παλαιότερα θέσει κατὰ πόσο δηλαδὴ ὁ Μενεσίδης εἶναι «Βυζαντινός». Ἡ σχέση τοῦ Μενεσίδου μετὸ Βυζάντιο εἶναι μιὰ «κεκρυμμένη χαρά». Δὲν διαλαλεῖ εἰκαστικά τὴ σχέση του μετὴ μεγάλη αὐτὴ πολιτιστικὴ παράδοση τοῦ Γένους μας, ἀλλὰ καὶ δὲν κρύβει τὴ χαρά του ποὺ ζεῖ αὐτὴ τὴν παράδοση εὐχαριστιακὰ καὶ καλλιτεχνικά. Εἶναι μιὰ καλλιτεχνικὴ χαρὰ λατρευτικὰ βιωματικὴ καὶ ἐντέλει εὐχαριστιακὴ.

Συνοψίζοντας θεωρῶ ὅτι ὁ Γιάννης Μενεσίδης ζωγραφίζει τὴν «καλλοποιὸν εὐπρέπειαν» τοῦ Θεανθρώπου, τοῦ ἐνανθρωπισθέντος Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ζωγραφίζει τὸ κάλλος τῶν ἀρετῶν τῶν δικαίων, τῶν προφητῶν, τῶν ἁγίων καὶ μᾶς προσκαλεῖ σὲ μιὰ εὐχαριστιακὴ μέθη νηφάλια, ὅπως ἔγραψε παλαιότερα ἕνας ἁγιορείτης ἱερομόναχος, νὰ γίνουμε διὰ τοῦ κάλλους μέτοχοι καὶ κοινωνοὶ τῆς μακαρίας Τριαδικῆς ζωῆς.

Ἡ Καταλανικὴ Ἑταιρεία στὴ Θράκη κατὰ τὶς πληροφορίες τοῦ Ἀχιλλέα Σαμοθράκη

Ἰωάννης Μ. Μπακιρτζῆς
Ἀναπληρωτὴς Καθηγητὴς Δ.Π.Θ.

Ο αἰνίτης Ἀχιλλέας Σαμοθράκης (1876-1944) φοίτησε, τὸ 1895, στὰ Ζαρίφεια Διδασκαλεῖα τῆς Φιλιππούπολης καὶ ὑπηρέτησε, λίγα χρόνια, ὡς δάσκαλος στὴν Αἶνο καὶ τὸ τότε Ντεντέαγας-Ἀλεξανδρούπολη. Συνέχισε τὶς σπουδές του στὴν Ἱατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἀποφοίτησε τὸ 1906. Στὴ συνέχεια, ἐγκαταστάθηκε στὴν Αἴγυπτο, ὅπου, γιὰ 15 ἔτη, ἄσκησε τὸ ἱατρικὸ λειτούργημα. Τὸ 1920, κλήθηκε ἀπὸ τὸν ὑπάτο ἀρμοστή Θράκης Ἀντώνιο Σαχτούρη καὶ ἀνέλαβε τὴν ὀργάνωση καὶ διεύθυνση τοῦ Πολιτικοῦ Νοσοκομείου Ἀδριανουπόλεως, δυναμικότητας 150 κλινῶν. Μετὰ ἀπὸ 7 μῆνες ἐγκαταστάθηκε στὴν Ἀλεξανδρούπολη, ὡς ἱατρός, νομιάτρος καὶ σχολίατρος. Γιὰ 20 χρόνια δίδασκε Ὑγιεινὴ στὸ Γυμνάσιο καὶ τὴν Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία. Κατόπιν, διορίστηκε ὡς Ὑγειονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Περιφέρειας ἀλλὰ ἦταν καὶ ὁ πρῶτος Πρόεδρος τοῦ Ἱατρικοῦ Συλλόγου Ἐβρου. Τὸ 1940, λόγῳ τῆς βουλγαρικῆς κατοχῆς, κατέφυγε στὴν Ἀθήνα, ὅπου ἔζησε δύσκολα χρόνια. Στὶς 31 Μαΐου 1944 ἀπεβίωσε, χωρὶς νὰ προλάβει νὰ παλιννοστήσει στὴν ἐλεύθερη, πιά, Ἀλεξανδρούπολη.

Στὸ ἐμβριθεὶς καὶ ἐμπεριστατωμένο πόνημά του: *Ἱστορία τῆς Θράκης*, τ. 1, Θεσσαλονίκη 1939, ἀπὸ τὴν σελίδα 197 κ.έ.

ἀναφέρεται λεπτομερῶς στὴν παρουσία τῆς μισθοφορικῆς Καταλανικῆς Ἑταιρείας στὴν εὐρύτερη Θράκη, ἀπ' ὅπου ἀντλοῦμε τὶς ἀξιόπιστες πληροφορίες στὸ ἀνά χεῖρας κείμενο περὶ τῶν ταραγμένων ἐκείνων χρόνων τοῦ 14^{ου} αἰῶνα στὴ Θράκη.

Συγκεκριμένα, ἐπὶ αὐτοκράτορα Ἀνδρονίκου Β΄ Παλαιολόγου (1283-1328) ἐμφανίστηκαν στὴν Ἀνατολὴ τὰ μισθοφορικὰ Ἰσπανικὰ στρατεύματα, γνωστὰ ὡς Καταλανοί, Ἀραγώνιοι καὶ Ἀλμογάβαροι. Ἐχοντας ἀνάγκη βοήθειας ὁ Ἀνδρόνικος λόγῳ τοῦ διαφαινόμενου κινδύνου

τῶν Ὀθωμανῶν-Τούρκων στὴ Μικρὰ Ἀσία, προσέφυγε στὸν Ρογῆρο τὸν Ἀνθρό, ἀρχηγὸ τῶν Καταλανῶν, πού, εὐχαρίστως, προσφέρθηκε νὰ παράσχει τὶς ἔμμισθες ὑπηρεσίες του· πράγματι, κατὰ τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1302, ἔφθασε στὴν Κωνσταντινούπολη μὲ 36 πλοῖα καὶ 6.000 ἄνδρες, ὅπου ἔγινε δεκτὸς μὲ ἐνθουσιασμὸ ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα. Μάλιστα, ὁ τελευταῖος, γιὰ νὰ προσεταιρισθεῖ εὐκολώτερα τὸν Ρογῆρο, τοῦ ἔδωσε ὡς σύζυγο τὴν ἐγγονή του Μαρία καὶ τὸν ἀναγόρευσε Μέγα Δούκα, δηλαδὴ ἀρχιναύαρχο τοῦ βασιλικοῦ οἴκου. Ὅμως οἱ τιμὲς αὐτὲς δὲν ἐμπόδισαν τοὺς Καταλανοὺς νὰ ἐμπλακοῦν σὲ αἱματηρὲς συγκρούσεις μὲ τοὺς Γενουάτες τοῦ Γαλατᾶ ἢ νὰ λεηλατήσουν διάφορες πόλεις τοῦ «ἐργοδότη» αὐτοκράτορα ὅπως π.χ. τὴν Κύζικο.

Ἡ φήμη τῆς εὐκολῆς λείας προσέλκυσε νέους τυχοδιώκτες, ὥστε τὸν χειμῶνα τοῦ 1303 ἀφίχθηκε ὁ Βερεγγάριος Ροκαφόρτε μὲ 200 ἵππεῖς καὶ 1.000 πεζοὺς, μαζὶ καὶ ὁ Βερεγγάριος Ἐντένζα μὲ 9 πλοῖα καὶ 1.000 Ἀλμογαβάρους· καὶ αὐτοὺς τοὺς ὑποδέχθηκε ἀσμένως ὁ Ἀνδρόνικος, παραχωρώντας σὲ ἀμφοτέρους, ὅπως καὶ στὸν Ρογῆρο, τὸν τίτλο τοῦ Μεγάλου Δουκός. Σὰν νὰ μὴν ἀρκοῦσαν οἱ παραπάνω, ἐντὸς ὀλίγου κατέφθασαν καὶ ἄλλοι καιροσκόποι.

Τὴν περίοδο ποὺ διαδραματίζονταν αὐτά, οἱ Ὀθωμανοί-Τούρκοι ἐπιχείρησαν, γιὰ δευτέρη φορά, νὰ πολιορκήσουν τὴν Φιλαδέλφεια, τὸ 1305. Ὁ Ἀνδρόνικος, βλέποντας ὅτι τὸ κράτος ἀπειλοῦνταν σχεδὸν στὰ πρόθυρα τῆς πρωτεύουσάς του, ἀναγόρευσε σὲ Καίσαρα τὸν Ρογῆρο, ὑποσχόμενος ἄφθονο χρυσὸ καὶ τὴν κυριαρχία τῆς ὑπαίθρου χώρας, ἐὰν αὐτὸς ἀναλάβανε νὰ σώσει τὴ Φιλαδέλφεια, ἀλλὰ ὁ Ρογῆρος δὲν ἀρκέστηκε μόνον σὲ ὑποσχέσεις παρὰ ἀπαιτοῦσε προπαντὸς χρήματα καὶ τότε μόνον ἀπο-

φάσισε νὰ μεταβεῖ στὴ Μικρὰ Ἀσία, ὅταν ἔλαβε τεσσάρων μηνῶν καθυστερούμενους μισθοὺς. Πρὶν ὅμως ἀναχωρήσει γιὰ τὴ Μικρὰ Ἀσία, θέλησε, ἄγνωστο γιὰ ποιὸν λόγο, νὰ ἐπισκεφθεῖ στὴν Ἀδριανούπολη τὸν Μιχαὴλ Θ', γιὸ καὶ συμβασιλέα τοῦ Ἀνδρονίκου, τοῦ ὁποῖου γνωστὴ ἦταν ἡ πρὸς αὐτὸν σφοδρὴ ἀντιπάθεια. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἦταν στὴν Ἀδριανούπολη καὶ ὁ ἡγεμόνας τῶν Ἀλανῶν, Γεώργιος. Μόλις ὅμως ἔφθασε ἐκεῖ, ἡγούμενος 3.000 ἱππέων, δολοφονήθηκε ἀπὸ τὸν Γεώργιο τοῦ ὁποῖου τὸν γιὸ εἶχε σκοτώσει πρωτύτερα στὴν Κύζικο. Μαζὶ μὲ τὸν Ρογῆρο ἐσφάγησαν καὶ ὅλοι οἱ ἀκόλουθοί του, πλην τριῶν ἱππέων οἱ ὁποῖοι διασώθηκαν καὶ ἀνήγγειλαν τὴν προδοσίαν· μόλις τὸ πληροφορήθηκαν οἱ ὀπαδοί του, κατέσφαξαν τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν κατοίκων τῆς Καλλιπόλεως, ἀκόμη καὶ τὰ νήπια, καὶ κήρυξαν πόλεμο κατὰ τοῦ Ἐντένζα, τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἀλμογαβάρων. Ὁρμώμενοι δὲ ἀπὸ τὴν ὀχυρὴ Καλλιπόλη, λεηλάτησαν καὶ κατέστρεψαν τὰ περὶχωρα. Περὶ τὰ τέλη Μαΐου τοῦ ἴδιου ἔτους κυρίευσαν ἐξ ἐφόδου τὴν Πέρινθο (Ηράκλεια), τῆς ὁποίας κατέσφαξαν τοὺς κατοίκους ἐκτὸς ἐλαχίστων οἱ ὁποῖοι κατόρθωσαν νὰ καταφύγουν στὴν Κωνσταντινούπολη.

Ὁ Ἀνδρόνικος τότε βρέθηκε σὲ ἀμνηνία καὶ προσέλαβε στὴν ὑπηρεσία του μία Γενουατικὴ ναυτικὴ μοῖρα ἡ ὁποία ἐπitéθηκε κατὰ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου τῶν Καταλανῶν, συνέλαβε αἰχμάλωτο τὸν Ἐντένζα καὶ τὸν ὀδήγησε στὴν Γένουα, ἐνῶ ἐξολόθρευσε καὶ τὸν στόλο του. Ἀπὸ δὲ τὴν συνολικὴ δύναμή του σώθηκαν μόνον 200 ἱππεῖς καὶ 1.250 πεζοὶ οἱ ὁποῖοι ἀναγόρευσαν ἡγεμόνα τοὺς τὸν Ροκαφόρτε, ἐνισχυμένοι ἀπὸ μουσουλμάνους μισθοφόρους καὶ ἀποφάσισαν νὰ παραμείνουν στὴν Καλλιπόλη ἀντιστεκόμενοι στοὺς Βυζαντινοὺς.

Ἐναντίον αὐτῶν στράφηκε ὁ Μιχαήλ Θ', μὲ στρατὸ ἀποτελούμενο ἀπὸ Ἀλανούς, Τούρκους, Βλάχους καὶ Ἑλλήνες μικρασιάτες, θράκες καὶ μακεδόνες, ἀλλὰ ἠττήθηκε καί, τραυματισμένος, μόλις διασώθηκε στὸ Διδυμότειχο. Μετὰ τὴν ἥττα αὐτὴ τῶν αὐτοκρατορικῶν στρατευμάτων, ὅλη ἡ παραλία τῆς Προποντίδος παραδόθηκε στὴ διάκριση τῶν νικητῶν. Στὴ Ραιδεστό, ὡς ἀντεκδίκηση, ἐξόντωσαν τοὺς κατοίκους, τὴν δὲ πόλη, λόγῳ τοῦ ἐπικαίρου τῆς θέσης της, ὄρισαν ὡς ὀρμητήριο. Ἡ Καλλιόπολη παρέμεινε ἡ ἀκρόπολή τους, ὁ δὲ Μουντανέρ ποὺ συνέγραψε ἀξιόλογη χρονογραφία τῆς τραγωδίας ἐκείνης, διορίσθηκε διοικητὴς καὶ διαχειριστὴς τῶν θησαυρῶν τῆς ληστρικῆς καταλανικῆς συμμορίας.

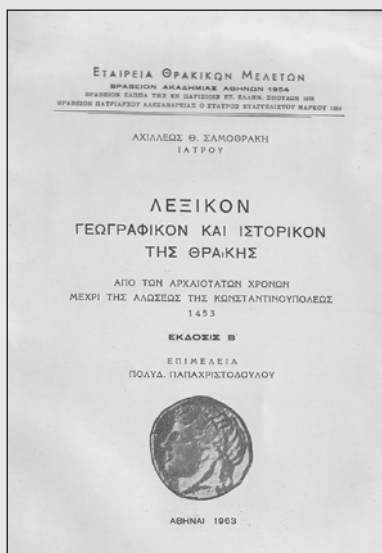
Μετὰ παρέλευση κάποιου χρόνου, ὁ Ροκαφόρτε θέλησε νὰ τιμωρήσει τοὺς Ἀλανούς, ὡς τοὺς πρωταίτιους τοῦ θανάτου τοῦ Ρογήρου, οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ χωρίσθηκαν ἀπὸ τὸν Μιχαήλ, τράπηκαν σὲ λεηλασίες καὶ καταστροφές γιὰ ἴδιο ὄφελος, σκόπευαν δὲ νὰ προσχωρήσουν στὴν ὑπηρεσία τῶν Βουλγάρων. Τελικῶς, ὁ Ροκαφόρτε τοὺς πρόλαβε κοντὰ στὰ βουλγαρικά σύνορα, τοὺς κατατρόπωνε καὶ ὁ ἀρχηγός τους Γεώργιος φονεύθηκε σὲ μάχη, τὰ δὲ γυναίκοί αὐτῶν ἐξανδραποδίσθηκαν.

Μετὰ τὴν καταστροφή τῶν Ἀλανῶν, τὸ Βυζάντιο στερήθηκε τοῦ καλύτερου μισθοφορικοῦ στρατοῦ καὶ οἱ Καταλανοὶ κινοῦνταν ἐλεύθεροι σὲ ὅλη τὴ Θρά-

κη χωρὶς ἀντίσταση. Ὁ Μιχαήλ ἀρκέσθηκε νὰ ἐξασφαλίσαι μόνον τὸ Διδυμότειχο, τὴν Τσουρουλό (Τυρολόη) καὶ τὴν Ἀδριανούπολη μὲ ἰσχυρὲς φρουρές, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὴν ὑπόλοιπη θρακικὴ ἐπαρχία ποὺ ἐγκαταλείφθηκε στὸ ἔλεος τῶν ἐπιδρομῶν. Ἀνεκδιήγητα εἶναι τὰ κακουργήματα, κατὰ τὴν ὁμολογία αὐτῶν τῶν ἰδιωτῶν σὲ μία μόνον ἐπιδρομῇ ἐσφάγησαν 5.000, περίπου, γυναίκοί αὐτῶν, στὰ πρόθυρα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐνῶ ἡ Καλλιόπολη εἶχε μεταβληθεῖ καὶ σὲ δουλεμπορικὸ κέντρο.

Τοιοιουτρόπως, παρέμειναν οἱ Καταλανοὶ ἐπὶ δύο ἔτη (1305-1307) στὴν Θράκη, διαπράττοντας ἀνεμπόδιστα ὅ,τι ᾔθελαν. Σὲ κάποια μάχη ὁ Ἀνδρόνικος ἐπιχείρησε νὰ διαπραγματευθεῖ μαζί τους, ἀλλὰ ὁ Ροκαφόρτε ἀπαιτοῦσε τέτοια ὑπέρογκα χρηματικὰ ποσά, στὰ ὁποῖα τὸ αὐτοκρατορικὸ ταμεῖο δὲν ἦταν δυνατό νὰ ἀνταποκριθεῖ.

Ἐντέλει ὁμως, ἡ ληστρικὴ ἐκείνη ὀρδὴ ἀρχισε νὰ κινδυνεύει ἀπὸ τὶς ἴδιες της τὶς καταχρήσεις, καθὼς ἔφθασε στὸν ἀριθμὸ τῶν 6.000 Ἰσπανῶν καὶ 3.000 Ὁθωμανῶν-Τούρκων, ὅποτε εἶχε ἀνάγκη ἐπαρκoῦς ἐφοδιασμοῦ, ἀλλὰ ὅλη ἡ μετὰ τῆς πρωτεύουσας καὶ τῆς Σηλυβρίας χώρα εἶχε ἐρημωθεῖ. Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Ἐντένζα ἐλευθερώθηκε ἀπὸ τοὺς Γενουάτες καὶ ἐπέστρεψε στὸ στρατόπεδο τῶν παλαιῶν συμπολεμιστῶν του, ἀλλὰ ἡ παρουσία του ἔδωσε ἀφορμὴ σὲ διενέξεις μετὰ αὐτῶν, διότι οἱ περισσότεροι δὲν ᾔθελαν νὰ ἀναγνωρίσουν ἄλλον ἡγεμόνα ἐκτὸς τοῦ Ροκαφόρτε.

Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Ἱεροδιάκονος Ἀρσένιος Βασιλείου

Πνευματικὴ κίνηση Ἀπρίλιος - Ἰούνιος 2024

Σύναξη Ἱεροπαίδων

Τρεχούσης τῆς Ἑβδομάδος Ἱερατικῶν Κλήσεων, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀποδείννου στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ ὑποδέχθηκε τοὺς Ἱερόπαιδες τῶν Ἑνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, τονίζοντας τὴν σπουδαιότητα τῆς Διακονίας τους.

Γ' Στάση Χαιρετισμῶν

Κατὰ τὴν Ἀκολουθία τῆς Γ' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν 21^η ΤΘ Ταξιαρχία Κομοτηνῆς καὶ ἀκολούθως στὴν Σχολὴ Δοκίμων Ἀστυφυλάκων Κομοτηνῆς.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως

Τὴν Γ' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱ.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς ὅπου καὶ τελέσθηκε ἡ προσκύνηση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Κατόπιν μετέβη στὸ Ὁχυρὸ τῆς Νυμφαίας καὶ προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνης δεήσεως.

Γ΄ Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς

Κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Γ΄ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ ὡμίλησε ὁ Πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος τῆς Σκήτης (Τιμίου Προδρόμου) Βεροίας κ. Πορφύριος μὲ θέμα: «Ἐὰν ὑψωθῶ πάντα ἐλκύσω ἑμαυτόν».

Ἐπίσκεψη 11^{ου} Δημοτικοῦ Σχολείου

Ὁ Σεβασμιώτατος δέχθηκε τοὺς μαθητὲς καὶ τοὺς δασκάλους τοῦ 11^{ου} Δημοτικοῦ Σχολείου, οἱ ὁποῖοι διακρίθηκαν στὸν Διαγωνισμό ρομποτικῆς WRO HELLAS.

Ἐπίσκεψη Φοιτητῶν τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν

Τὴν Δευτέρα, 8 Ἀπριλίου, φοιτητὲς τοῦ Τμήματος Πολιτικῆς Ἐπιστήμης τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης ἐπισκέφθηκαν τὸν Σεβασμιώτατο. Τὸ θέμα τῆς συναντήσεως ἦταν «ὁ ρόλος τῶν θρησκείων στὴν Διεθνή Πολιτική».

Ἐπίσκεψη Διοικητοῦ τῆς ΜΕΡ.ΥΠ

Τὴν Πέμπτη, 4 Ἀπριλίου, ὁ Στρατηγὸς Δημήτριος Ἀραμπατζῆς, Διοικητὴς ΜΕΡ.ΥΠ., πραγματοποιοῖ ἐθιμοτυπικὴ ἐπίσκεψη στὸν Σεβασμιώτατο.

Ὁ Σεβασμιώτατος στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ τοῦ Μυστρά

Ὁ Σεβασμιώτατος κατὰ τὴν Ἀκολουθία

τῆς Δ' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν χοροστάτησε στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀγίου Δημητρίου τοῦ Μυστρά.

Δ' Κυριακὴ Νηστειῶν Μνημόσυνο τῶν Θυμάτων τῆς Γενοκτονίας τοῦ Θρακικοῦ Ἑλληνισμοῦ

Τὴν Δ' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱ.Ν. Ἀγίας Βαρβάρας ὅπου τέλεσε μνημόσυνο ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς Γενοκτονίας τοῦ Θρα-

κικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Κατόπιν μετέβη στὴν Ξυλαγανὴ καὶ τέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ τῶν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἀναιρεθέντων 29 Ξυλαγανιωτῶν.

Ἐπίσκεψη Διοικητοῦ 29^{ης} ΤΑΞ/ΠΖ

Τὴν Τετάρτη, 9 Ἀπριλίου, ὁ Ταξίαρχος κ. Γεώργιος Γκαβοῦνος, Διοικητὴς τῆς 29^{ης} Μ/Π ΤΑΞ ΠΖ, ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν νέων καθηκόντων του, πραγματοποίησε ἐθιμοτυπικὴ ἐπίσκεψη στὸν Σεβασμιώτατο.

Δ' Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς

Κατὰ τὸν Δ΄ Κατανυκτικὸ Ἑσπερινὸ ὠμίλησε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἱερομόναχος Γρηγόριος Ξενοφωντινὸς μὲ θέμα: «Υπομονὴς ἔχομεν χρεῖαν».

Ἐπίσκεψη Χαραλάμπους Λαλοῦση

Ἐπίσκεψη στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη πραγματοποιοῖσε ὁ ἐν ἀποστρατείᾳ Ἀρχηγὸς ΓΕΣ, Στρατηγὸς Χαράλαμπος Λαλοῦσης.

8^ο Ἱερατικὸ Συνέδριο

Ὁμιλητὴς ἦταν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριᾶς κ. Ἰουστίνος μὲ θέμα: «Ἡ Ἱερωσύνη μπροστὰ στὶς προκλήσεις τῆς σύγχρονης πραγματικότητος».

Ε΄ Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς

Κατὰ τὸν Ε΄ Κατανυκτικὸ Ἑσπερινὸ ὠμίλησε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θεσπιῶν κ. Παῦλος μὲ θέμα: «Ἀπὸ τὸ δέντρο τῆς γνώσεως στὸ δέντρο τῆς ζωῆς».

Ἐπίσκεψη Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ

Ἐπίσκεψη στὸν Σεβασμιώτατο πραγματοποιοῖσε ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ροδόπης, Ταξίαρχος Κωνσταντῖνος Σουλιώτης, προκειμένου νὰ ὑποβάλει σεβάσματα καὶ νὰ εὐχηθεῖ γιὰ τὴν ἐπερχόμενη ἐορτὴ τοῦ Πάσχα.

Ἀκολουθία Ἀγιασμοῦ στὴ Σχολὴ Ἀστυφυλάκων

Τὴν Τρίτη, 30 Ἀπριλίου 2024, ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν Δικαστικῶν Ἀστυνομικῶν στὴ Σχολὴ Ἀστυφυλάκων Κομοτηνῆς.

Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου

Ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς.

Ἅγιον Πάσχα 2024

Καθ' ὅλη τὴ Μεγάλῃ Ἑβδομάδᾳ ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε σὲ ναοὺς τῆς πόλεως καὶ στὶς ἔδρες τῶν Ἀρχιερατικῶν Περιφερειῶν. Ἀποκορύφωμα ἦταν ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Τὴν ἐπομένη τελέστηκε ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἀγάπης στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς Παναγίας.

Ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Θεοφάνους

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου

Τὴν παραμονὴ τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Προσκυνητῶν. Ἀνήμερα ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς.

Τὴν Τρίτη, 7 Μαΐου, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Θεοφάνους, Ἐπισκόπου Περιθεωρίου.

Τὸ μονοπάτι τῆς Παναγίας

Τὸ πρωτὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα, στὸ πλαίσιο τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 104^{ης} ἐπετείου τῶν Ἐλευθερίων τῆς Θράκης, πραγματοποιήθηκε μὲ τὴν φροντίδα τοῦ Γραφείου Ἑσωτερικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ σὲ συνεργασία μὲ τὴν Περιφερειακὴ Ἐνότητα Ροδόπης τῆς Περιφέρειας Ἀνατολικῆς Μακεδονίας-Θράκης ἀγώνας δρόμου μὲ τὴν ἐπωνυμία «Τὸ Μονοπάτι τῆς Παναγίας».

Ἑλευθέρια Κομοτηνῆς

Παραμονὴ τῶν Ἐλευθερίων, τὸ ἐσπέρας, ὁ Σεβασμιώτατος ὑπεδέχθη τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα τῆς Παναγίας Φανερωμένης στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς Παναγίας. Ἀνήμερα τελέστηκε ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Πανηγυρικὴ Πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία. Ἀκολούθως, ὁ Ποιμενάρχης μας προέστη τῆς ἐπίσημης Δοξολογίας. Ἀκολούθησε ἐπιμνημόσυνη δέηση στὸ Ἡρῶο. Στὶς ὥς ἄνω ἀκολουθίες συμμετείχαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Μάξιμος καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀμφιπόλεως κ. Χριστοφόρος.

Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων

Τὴν Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων ὁ Μητροπολίτης μας ἱερουργεῖ στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς Παναγίας καὶ χειροτόνησε Διάκονο τὸν κ. Στυλιανὸ Τσαβλακίδη. Κατόπιν, μπροστὰ στὸν ἀνδριάντα τοῦ καταγομένου ἀπὸ τὴν Κομοτηνὴ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσάνθου, ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέπεμψε ἐπιμνημόσυνη Δέση σὲ ἀνάμνηση τῆς Γενοκτονίας τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἐπίσκεψη τῆς Ὑφυπουργοῦ Παιδείας

Τὴν Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων, 19 Μαΐου, ὁ Σεβασμιώτατος ὑποδέχθηκε στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς τὴν Ὑφυπουργὸ Παιδείας, Θρησκευμάτων καὶ Ἀθλητισμοῦ κα Ζέττα Μακρή.

Ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Ὁ Σεβασμιώτατος, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς ἀλώσεως τῆς Βασιλευούσης, ἱερουργεῖ στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως τοῦ τελευταίου Βυζαντινοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀναιρεθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν.

Ἐκδήλωση Μνήμης γιὰ τὴν Ἀλωση τῆς Πόλης

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη, μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐπέτειο τῆς Ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως πραγματοποιεῖ ἐκδήλωση μνήμης σὲ συνεργασία μὲ τὸ 1^ο Γυμνάσιο Κομοτηνῆς.

Ἐπίσκεψη Φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς

Τὴν Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος ὁ Σεβασμιώτατος ὑποδέχθηκε φοιτητὲς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ΑΠΘ.

Χειροτονία Πρεσβυτέρου

Κατὰ τὴν ἑορτὴ τῆς Συνάξεως τῆς Παναγίας «Ἄξιόν ἔστιν» ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ καὶ χειροτόνησε Πρεσβύτερο τὸν Διάκονο κ. Στυλιανὸ Τσαβλακίδη.

Ἀπόδοση τοῦ Πάσχα

Ἐπὶ τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο Ἁγίου Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου Κερασιᾶς.

Πανηγυρικός Ἑσπερινὸς Ἁγίου Εὐγενίου Νέας Ρωμανίας

Τὴν Κυριακὴ, 16 Ἰουνίου, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱ.Ν. Ἁγίου Εὐγενίου Νέας Ρωμανίας.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς

Τὴν Πεντηκοστή, τὴν γενέθλιο ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ Σεβασμιώτατος προεξήρχε τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς.

3^η Ἀθλητικὴ Συνάντηση Μπάσκετ

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη φιλοξένησε τὸ τρί-μερο ἀπὸ 26 ἕως 28 Ἰουνίου στὶς Ἐκκλησιαστικὲς τῆς Κατασκηνώσεις στὴν παραλία Κρυονερίου Προσκυνητῶν τὴν 3^η Ἀθλητικὴ Γιορτὴ τοῦ Μπάσκετ, ποὺ συνδιοργανώνει μὲ τὴν Ἀντιπεριφέρεια Ροδόπης.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μέλος τῆς Πατριαρχικῆς Συνοδείας

Ὁ Μητροπολίτης μας, ἀπὸ τὴν Κυριακὴ 23 Ἰουνίου ἕως καὶ τὸ Σάββατο 29 Ἰου-

νίου συμμετεῖχε ὡς Μέλος τῆς Πατριαρχικῆς Συνοδείας στὴν ἀποδημία τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου στὶς Ἱερὲς Μητροπόλεις Λευκάδος καὶ Ἱθάκης, Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης καθὼς καὶ Ἄρτης.

Ὁ Σεβασμιώτατος στὴν Βουλγαρία

Ὁ Σεβασμιώτατος, τὸ διήμερο ἀπὸ Κυριακὴ 30 Ἰουνίου ἕως Δευτέρα 1 Ἰουλίου, μὲ πρόσκληση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀδριανουπόλεως κ. Εὐλογίου, Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Ἰωάννου τῆς Ρίλας Βουλγαρίας, συμμετεῖχε στὶς πανηγυρικὲς λατρευτικὲς συνάξεις μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων τῆς ἀνακομιδῆς τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἀγίου.

ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Την Τετάρτη
Κ.Κ. Κορινθίας
Αριθμός Άδειας

ΚΩΔΙΚΟΣ 280005